

Mál nr. 422/2019

**M og
V vegna slysaftryggingar ökumanns og eiganda bifhjólans A****Ágreiningur um bótaskyldu úr slysaftryggingu ökumanns vegna líkamstjóns.****Gögn.**

Málskot, dags. 11.12.2019, ásamt fylgiskjöllum 1-17.

Bréf V, dags. 25.02.2020, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, að kvöldi hins 7. janúar 2017, ekið fjórhjóli á túni fyrir utan heimili sitt að Egilsstöðum. Hann hafi fallið af hjólinu með þeim afleiðingum að hann braut viðbein, rifbein og bein í hægri handlegg auk þess sem fótleggur hans hruflaðist. Hið sama kvöld hafi hann leitað á heilsugæslu á Vopnafirði en sendur heim að rannsókn lokinni. Daginn eftir hafi M aftur leitað læknis og loks farið í aðgerð vegna viðbeinsbrotsins hinn 11. janúar 2017. M glími enn við afleiðingar slyssins, og V hafi því verið tilkynnt um tjón hans hinn 3. júní 2019. Með bréfi dags. 14. júní 2019 hafi V hafnað bótaskyldu á grundvelli þess að ósannað væri hvernig meiðsl M hefðu atvikast. M fellir sig ekki við þá afstöðu enda byggji hún einvörðungu á upphaflegum samskiptum M við heilsugæslulækni þar sem fram komi að ekki sé nákvæmlega vitað hvað gerðist en að M hafi verið undir áhrifum og farið eitthvert út. Í öðrum læknisfræðilegum gögnum komi hins vegar skýrt fram hvernig slysið atvikaðist. Ástæðan fyrir því að V hafi ekki verið tilkynnt um tjónið fyrr en raun ver vitni sé svo sú að afleiðingar slyssins hafi verið lengi að koma fram og ekki verið M að fullu kunnar fyrr en í fyrsta lagi á vormánuðum 2019.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að slys M hafi ekki verið tilkynnt til félagsins fyrr en um tveimur og hálfu ári eftir að það atvikaðist. Í tjónstilkynningu sé byggt á því að um umferðarslys hafi verið að ræða. Í samskiptaseðli heilsugæslulæknis vegna komu M á heilsugæslu að kvöldi 7. janúar 2017 segi hins vegar að ekki sé nákvæmlega vitað hvað gerðist. Í samskiptaseðli í sjúkraskrá segi jafnframt í tengslum við skoðun á M hinn 8. janúar 2017 að óvíst sé hvernig slys M hafi borið að. Varðandi mat á því hvernig tjón hafi atvikast verði að byggja á fyrstu upplýsingum sem studdar séu læknisfræðilegum gögnum. Síðar til komin gögn sem byggja á frásögn tjónþola hnekki ekki upplýsingum í fyrri gögnum. Jafnframt telur V að tilkynningarfrestur vegna tjónsins, samkvæmt 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga, hafi verið liðinn er tjónstilkynning M barst félaginu.

Álit.

Eins og rakið er hér að framan segir í samskiptaseðli vegna komu M á heilsugæslu á slysdegi að ekki sé nákvæmlega vitað hvernig meiðsl hans atvikuðust en að hann hafi verið undir áhrifum og farið út en þegar hann skilaði sér heim, illa til reika, hafi hann kvartað undan verk í hægri öxl. Í samskiptaseðli vegna læknisskoðunar á M hinn 8. janúar 2017 segir jafnframt að óvíst sé hvernig slys hans bar að. Í gögnum sem til komu vegna aðgerða og sjúkrahúslegu M 11.–12. janúar 2017 er fyrst minnst á umferðarslys og tekið fram að M hafi lent í motorhjólasyli. Ekki liggja fyrir nefndinni nein önnur gögn er renni stöðum undir frásögn M af tjónsatviki, né verður komið auga á skýringar þess að M hafi ekki fyrr greint frá umræddu umferðarslysi, þrátt fyrir að greina megi af læknisfræðilegum gögnum að hann hafi verið inntur eftir því hvernig meiðsl hans atvikuðust. Þar sem ekki verður samkvæmt framansögðu talið sýnt fram á að meiðsl M og líkamleg einkenni hans nú sé að rekja til umferðarslyss ber að hafna kröfu hans þegar af þeirri ástæðu og koma þá önnur atriði ágreinings aðila ekki til frekari skoðunar fyrir nefndinni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysaftryggingu ökumanns og eiganda A hjá V.

Reykjavík, 2. apríl 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildgunnur Hafsteinsdóttir lögfr.